

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS DIREKTIV 93/89/EØF

af 25. oktober 1993

om opkrævning i medlemsstaterne af afgifter på visse køretøjer, der anvendes til vejgodstransport, samt af vejafgifter og brugsafgifter for benyttelse af visse infrastrukturer

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 75 og 99,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Det er en forudsætning for at kunne fjerne fordrejning af konkurrencen mellem transportvirksomheder i medlemsstaterne, at afgiftssystemerne harmoniseres, og at der indføres retfærdige ordninger for opkrævning af afgifter hos transportvirksomhederne med henblik på dækning af infrastrukturomkostningerne;

disse mål kan kun nås etapevis;

en vis grad af harmonisering med hensyn til punktafgifter på brændstof er blevet gennemført med vedtagelsen af Rådets direktiv 92/81/EØF af 19. oktober 1992 om

harmonisering af punktafgiftsstrukturen for mineralolier ⁽⁴⁾ og 92/82/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for mineralolier ⁽⁵⁾;

tilpasningen af de nationale afgiftsordninger bør under de nugældende omstændigheder begrænses til kun at omfatte erhvervskøretøjer hvis højst tilladte bruttovægt overskrider et givet niveau;

med henblik herpå bør der fastsættes mindstesatser for de køretøjsafgifter, der i øjeblikket anvendes i medlemsstaterne, eller som kunne træde i stedet for disse;

visse medlemsstater skal forhøje deres nugældende køretøjsafgifter betydeligt; for at der kan ske en gradvis tilpasning, må der indføres en overgangsperiode, hvor disse medlemsstater kan anvende reducerede satser;

for visse former for lokal transport i medlemsstaterne med ringe betydning for EF's transportmarked gælder der for tiden nedsatte køretøjsafgifter; for at sikre en harmonisk overgang skal medlemsstaterne kunne indføre midlertidige undtagelser fra mindstesatserne;

medlemsstaterne bør have tilladelse til at anvende nedsatte satser eller undtagelser for køretøjer, hvis drift må antages at være uden indvirkning på EF's transportmarked;

for at tage hensyn til visse ganske særlige forhold bør der fastsættes en procedure, hvorved medlemsstaterne kan bibeholde undtagelser eller yderligere nedslag;

den eksisterende konkurrencefordrejning kan ikke fjernes alene ved harmonisering af afgifterne, herunder punktaf-

⁽¹⁾ EFT nr. C 79 af 26. 3. 1988, s. 8,
EFT nr. C 75 af 20. 3. 1991, s. 1, og
EFT nr. C 311 af 27. 11. 1992, s. 63.

⁽²⁾ EFT nr. C 158 af 26. 6. 1989, s. 51,
EFT nr. C 150 af 15. 6. 1992, s. 324, og
EFT nr. C 21 af 25. 1. 1993, s. 522.

⁽³⁾ EFT nr. C 208 af 8. 8. 1988, s. 32,
EFT nr. C 159 af 17. 6. 1991, s. 21, og
EFT nr. C 19 af 25. 1. 1993, s. 74.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 316 af 31. 10. 1992, s. 12.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 316 af 31. 10. 1992, s. 19.

gifterne, men den kan, indtil der er indført afgiftsformer, der er teknisk og økonomisk mere velegnede, dæmpes ved at der gives mulighed for at bibeholde eller indføre vejafgifter eller indføre brugsafgifter på anvendelse af motorveje og på visse betingelser andre veje;

vej- og brugsafgifter må ikke indebære forskelsbehandling eller uhensigtsmæssigt omfattende formaliteter, og de må heller ikke skabe hindringer ved de indre grænser; brugsafgiftssatsen skal fastsættes ud fra, hvor længe den pågældende infrastruktur benyttes;

for at sikre, at brugsafgifter og vejafgifter anvendes ensartet, bør der fastlægges visse regler for deres anvendelse, f.eks. karakteristika for de infrastrukturer, hvor disse brugs- og vejafgifter finder anvendelse, maksimumssats for brugsafgifter og generelle regler, der skal overholdes;

to eller flere medlemsstater kan samarbejde om at indføre en fælles brugsafgiftsordning, hvis bestemte yderligere betingelser overholdes; i sådanne ordninger kan der tages hensyn til særlige geografiske og økonomiske forhold, som gør sig gældende for transportvirksomhederne i nogle medlemsstater, og som i nogle tilfælde forværres af urolige politiske forhold i visse tredjelande;

der bør fastsættes en stram tidsplan for en fornyet gennemgang af dette direktivs bestemmelser og for en tilpasning af dem i fornødent omfang til en mere områdebetinget afgiftsordning —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Medlemsstaterne tilpasser om nødvendigt deres afgiftsordninger for køretøjer samt deres vej- og brugsafgiftsordninger i overensstemmelse med dette direktiv.

Direktivet gælder ikke for køretøjer, som udelukkende udfører transport i medlemsstaternes oversøiske områder.

Det gælder heller ikke for køretøjer, som er registreret på De Kanariske Øer, i Ceuta og Melilla og på Azorerne og Madeira, og som udelukkende udfører transport i disse områder eller mellem disse områder og henholdsvis Spaniens eller Portugals kontinentale område.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

— »motorvej»: en vej, som specielt er anlagt og bygget til færdsel med motorkøretøjer, som ikke har tilkørsel fra tilgrænsende ejendomme, og som

i) i de to færdselsretninger har særskilte vejbaner, der bortset fra særlige steder og midlertidige foranstaltninger er adskilt fra hinanden enten ved en

midterrabat, der ikke er bestemt til færdsel, eller undtagelsesvis ved andre midler

ii) ikke krydses i samme niveau af anden vej, jernbane, sporbogslinje eller fodgængerpassage

iii) er særlig afmærket som motorvej

— »vejafgift»: opkrævet betaling af et bestemt beløb for et køretøjs tilbagelæggelse af en strækning mellem to punkter på en af de i artikel 7, litra d), nævnte infrastrukturer, idet beløbets størrelse afhænger af den tilbagelagte afstand og køretøjsklassen

— »brugsafgift»: betaling af et bestemt beløb, der giver et køretøj ret til at benytte de i artikel 7, litra d), nævnte infrastrukturer i et nærmere bestemt tidsrum

— »køretøj»: et motorkøretøj eller en kombination af sammenkoblede køretøjer, som udelukkende er beregnet til vejgodstransport, og hvis højst tilladte bruttovægt er mindst 12 tons.

Afgifter af køretøjer

Artikel 3

1. De i artikel 1 omhandlede afgifter på køretøjer er følgende:

- Belgien: taxe de circulation sur les véhicules automobiles/verkeersbelasting op de autovoertuigen
- Danmark: vægtafgift af motorkøretøjer m.v.
- Tyskland: Kraftfahrzeugsteuer
- Grækenland: Τέλη κυκλοφορίας
- Spanien:
 - a) impuesto sobre vehículos de tracción mecánica
 - b) impuesto sobre actividades económicas, men dog udelukkende den del af beløbet, som opkræves for motorkøretøjer
- Frankrig:
 - a) taxe spéciale sur certains véhicules routiers
 - b) taxe différentielle sur les véhicules à moteur
- Irland: vehicle excise duty
- Italien:
 - a) tassa automobilistica
 - b) addizionale del 5 % sulla tassa automobilistica
- Luxembourg:
 - taxe sur les véhicules automoteurs
- Nederlandene:
 - motorrijtuigenbelasting

— Portugal :

- a) imposto de camionagem
- b) imposto de circulação

— Det Forenede Kongerige : vehicle excise duty.

2. Hvis en medlemsstat ændrer en af de i stk. 1 nævnte afgifter til en anden af samme type, underretter den Kommissionen, der foretager de fornødne tilpasninger.

Artikel 4

Bestemmelserne for opkrævning og inddrivelse af de i artikel 3 omhandlede afgifter fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 5

Den enkelte medlemsstat kan kun opkræve de i artikel 3 omhandlede afgifter på køretøjer, der er registreret i medlemsstaten selv.

Artikel 6

1. Uanset strukturen i de i artikel 3 nævnte afgifter fastsætter medlemsstaterne afgiftssatserne på en sådan måde, at de for hver af de i bilaget nævnte klasser eller underklasser af køretøjer ikke er mindre end de i bilaget fastlagte mindstesatser.

2. Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien og Portugal bemyndiges til indtil den 31. december 1997 at anvende reducerede satser på mindst 50 % af de i bilaget fastlagte mindstesatser.

3. Medlemsstaterne kan anvende reducerede satser eller undtagelser for

- forsvarrets, civilforsvarrets, brandvæsenets, andre beredskabstjenesters, ordensmagtens og vejvæsenets køretøjer
- køretøjer, som kun undtagelsesvis kører på offentlig vej i registreringsmedlemsstaten, og som anvendes af fysiske eller juridiske personer, hvis hovedvirksomhed ikke er godstransport, men dog kun hvis den transportvirksomhed, som udføres med sådanne køretøjer, ikke er konkurrenceforvridende, samt hvis Kommissionens samtykke indhentes.

4. Med forbehold af den i artikel 12 omhandlede revision kan medlemsstaterne indtil den 1. juli 1998 anvende særundtagelser for køretøjer med højst tre aksler, som udelukkende anvendes til lokal transport i den enkelte medlemsstat.

Anvendelsen af disse undtagelser evalueres regelmæssigt af Kommissionen, som aflægger rapport herom til Rådet hvert år.

5. a) Rådet, der på forslag af Kommissionen træffer afgørelse med enstemmighed, kan tillade en medlemsstat at bibeholde undtagelser fra eller yderligere

nedslag i de afgifter af køretøjer, som er begrundet i en specifik politik hos medlemsstaten af socioøkonomisk art, eller som er knyttet til dens infrastrukturer. Sådanne undtagelser eller nedslag kan kun anvendes på køretøjer, som er registreret i medlemsstaten, og som udelukkende udfører transportvirksomhed inden for en velafgrænset del af dens område.

b) En medlemsstat, der ønsker at opretholde en undtagelse eller et nedslag, underretter Kommissionen derom og meddeler den ligeledes alle nødvendige oplysninger. Kommissionen underretter inden for en frist på en måned de øvrige medlemsstater om den undtagelse eller det nedslag, der er ønsket.

Rådet anses for at have givet tilladelse til opretholdelse af undtagelsen eller nedslaget, hvis hverken Kommissionen eller nogen anden medlemsstat inden for en frist på to måneder fra den dato, på hvilken de andre medlemsstater blev underrettet i overensstemmelse med litra b), første afsnit, anmoder om, at spørgsmålet behandles af Rådet.

6. Medlemsstaterne må ikke indrømme undtagelser fra eller nedslag i de i artikel 3 nævnte afgifter, som måtte bevirke, at den skyldige afgift bliver mindre end de i stk. 1 og 2 i nærværende artikel nævnte mindstesatser, jf. dog stk. 3 til 5 i nærværende artikel, samt artikel 6 i Rådets direktiv 92/106/EØF af 7. december 1992 om indførelse af fælles regler for visse former for kombineret godstransport mellem medlemsstaterne (¹).

7. De i stk. 1 nævnte mindstesatser forbliver uændrede indtil den 31. december 1997. Fra denne dato tilpasser Rådet eventuelt ovennævnte mindstesatser på de i traktaten fastsatte vilkår.

Vej- og brugsafgifter

Artikel 7

Medlemsstaterne kan bibeholde eller indføre vejafgifter og/eller indføre brugsafgifter, såfremt følgende betingelser overholdes :

a) Vejafgifter og brugsafgifter må ikke opkræves samtidig for anvendelse af en og samme vejstrækning.

Medlemsstaterne kan dog på vejnet, hvor der betales brugsafgift, ligeledes opkræve vejafgift for benyttelse af broer, tunneler og veje over bjergpas.

b) Afgifterne opkræves uden direkte eller indirekte forskelsbehandling begrundet i transportvirksomhedens nationalitet eller transportens afsendelses- eller bestemmelsessted, jf. dog artikel 8, stk. 2, litra e), og artikel 9.

(¹) EFT nr. L 368 af 17. 12. 1992, s. 38.

- c) Afgifterne opkræves, og betalingen af dem kontrolleres, på en sådan måde, at trafikstrømmen sinkes mindst muligt, og således at enhver obligatorisk kontrol ved Fællesskabets indre grænser undgås; med dette for øje samarbejder medlemsstaterne navnlig med henblik på at give transportvirksomhederne mulighed for at erlægge brugsafgifterne uden for de medlemslande, hvor de anvendes.
- d) Afgifterne opkræves kun for anvendelse af motorveje, andre flersporede veje med karakter af motorvej, broer, tunneler og veje over bjergpas.

I en medlemsstat uden et generelt motorvejsnet eller et net af tosporede veje (adskilte vejbaner) med tilsvarende karakteristika kan vej- eller brugsafgifter dog opkræves for anvendelse af den øverste vejklasse i den pågældende medlemsstat.

Afgifterne kan ligeledes efter høring af Kommissionen i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der er fastlagt i Rådets beslutning af 21. marts 1962 om indførelse af en fremgangsmåde til forudgående undersøgelse og forhandling om visse administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, som medlemsstaterne påtænker at udstede på transportområdet⁽¹⁾, opkræves for anvendelse af andre strækninger af hovedvejsnettet, særlig når sikkerhedsmæssige grunde taler for det.

- e) En medlemsstat kan fastsætte, at der for køretøjer, som er registreret i den, skal opkræves brugsafgifter for anvendelse af dens vejnet som helhed.
- f) Brugsafgifterne fastsættes af de pågældende medlemsstater til højst 1 250 ECU pr. år, inkl. administrative udgifter; ved fastsættelsen af satsen inden for dette loft kan medlemsstaterne tage den nationale afgift på køretøjer i betragtning.

Loftet tages op til revision den 1. januar 1997 og derefter hvert andet år; Rådet foretager de eventuelt nødvendige tilpasninger på de i traktaten fastsatte vilkår.

- g) Satserne for brugsafgifterne står i forhold til, hvor længe de pågældende infrastrukturer benyttes.

En medlemsstat kan nøjes med kun at anvende en årlig sats for køretøjer, der er registreret i den.

- h) Satserne for vejafgifter baseres på omkostningerne i forbindelse med bygning, drift og udvikling af det pågældende infrastrukturnet.

Artikel 8

1. To eller flere medlemsstater kan samarbejde om at indføre en fælles brugsafgiftsordning på deres samlede

⁽¹⁾ EFT nr. 23 af 3. 4. 1962, s. 720/62. Beslutningen er ændret ved Rådets beslutning af 22. november 1973 (EFT nr. L 347 af 17. 12. 1973, s. 48).

område. I så fald inddrager medlemsstaterne Kommissionen snævert i udarbejdelsen af den fælles brugsafgiftsordning samt i tilrettelæggelse af ordningens senere funktion og eventuelle ændringer.

2. For en sådan fælles ordning gælder følgende bestemmelser, jf. dog artikel 7:

- a) den fælles årlige brugsafgift fastsættes af de deltagende medlemsstater på et niveau, som ikke må overstige den i artikel 7, litra f), nævnte sats
- b) betaling af den fælles brugsafgift giver adgang til det vejnet, som hver medlemsstat har fastlagt i overensstemmelse med artikel 7, litra d)
- c) andre deltagende medlemsstater kan tilslutte sig den fælles ordning
- d) de deltagende medlemsstater udarbejder et fordelings-system, så hver enkelt medlemsstat får en rimelig del af brugsafgiftsprovenuet
- e) de deltagende medlemsstater kan indtil senest den 31. december 1997 anvende en passende nedsat brugsafgiftssats for køretøjer, der er registreret i visse medlemsstater, hvis økonomier udviser en forskellig udviklingsgrad, og som er ugunstigt stillet på grund af deres særlige geografiske beliggenhed, hvilket forhold eventuelt kan være forværret af politisk uro i visse tredjelande.

Artikel 9

En særlig ordning for grænseområderne kan efter høring af Kommissionen og efter fremgangsmåden i Rådets beslutning af 21. marts 1962 indføres af de relevante medlemsstater.

Afsluttende bestemmelser

Artikel 10

Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes anvendelse af:

- a) særlige afgifter
- som opkræves ved registreringen af køretøjer, eller
 - som pålægges køretøjer eller læs af særlig stor vægt eller særlig store dimensioner
- b) parkeringsafgifter og særlige afgifter for kørsel i byer
- c) regulerende afgifter med specifikt sigte på at undgå trafikoverbelastning på visse steder og tidspunkter.

Artikel 11

1. Med henblik på anvendelsen af dette direktiv fastsættes ecuværdien i de forskellige nationale valutaer en gang om året. De kurser, der skal anvendes, er dem, som gælder den første arbejdsdag i oktober, og som offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*; de har virkning fra den 1. januar i det følgende kalenderår.

2. Medlemsstaterne kan opretholde de beløb, som gælder ved den i stk. 1 omhandlede årlige tilpasning, såfremt omregningen af disse beløb udtrykt i ecu medfører en ændring udtrykt i national valuta på under 5 % eller under 5 ECU, idet det laveste af disse to beløb er afgørende.

Artikel 12

1. Kommissionen aflægger senest den 31. december 1997 rapport til Rådet om gennemførelsen af dette direktiv på baggrund af den teknologiske udvikling og udviklingen i trafikbelastningen.

For at Kommissionen kan udarbejde ovennævnte rapport, meddeler medlemsstaterne senest den 1. juni 1997 Kommissionen de nødvendige oplysninger.

Rapporten ledsages eventuelt af forslag til udarbejdelse af en omkostningsfordelingsordning, der bygger på områdeprincippet, og hvor nationale grænser ikke spiller nogen fremtrædende rolle.

2. Desuden skal de medlemsstater, der indfører elektroniske systemer for opkrævning af vej- og/eller brugsafgif-

ter, tage hensyn til, at det er ønskeligt, at disse systemer kan arbejde sammen.

Artikel 13

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 1. januar 1995. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og administrative bestemmelser skal indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 14

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 25. oktober 1993.

På Rådets vegne

Ph. MAYSTADT

Formand

BILAG

MINDSTESATSER FOR AFGIFTER AF KØRETØJER

Motorkøretøjer

Antal aksler og højst tilladte bruttovægt (tons)		Mindsteafgift (ECU/år)	
Mindst	Mindre end	Luftaffjedring eller tilsvarende anerkendt affjedring (*) af drivaksel	Andre former for affjedring af drivaksel
<i>2 aksler</i>			
12	13	0	31
13	14	31	86
14	15	86	121
15	18	121	274
<i>3 aksler</i>			
15	17	31	54
17	19	54	111
19	21	111	144
21	23	144	222
23	25	222	345
25	26	222	345
<i>4 aksler</i>			
23	25	144	146
25	27	146	228
27	29	228	362
29	31	362	537
31	32	362	537

(*) Tilsvarende anerkendt affjedring som nærmere fastlagt i bilag III til Rådets direktiv 92/7/EØF af 10. februar 1992 om ændring af Rådets direktiv 83/3/EØF om vægt, dimensioner og visse andre tekniske data for visse landevejskøretøjer (EFT nr. L 57 af 2. 3. 1992, s. 29).

Kombinationer af køretøjer (vogntog)

Antal aksler og højst tilladte bruttovægt (tons)		Mindsteafgift (ECU/år)	
Mindst	Mindre end	Luftaffjedring eller tilsvarende anerkendt affjedring (!) af drivaksel	Andre former for affjedring af drivaksel
<i>2 + 1 aksler</i>			
12	14	0	0
14	16	0	0
16	18	0	14
18	20	14	32
20	22	32	75
22	23	75	97
23	25	97	175
25	28	175	307
<i>2 + 2 aksler</i>			
23	25	30	70
25	26	70	115
26	28	115	169
28	29	169	204
29	31	204	335
31	33	335	465
33	36	465	706
36	38	465	706
<i>2 + 3 aksler</i>			
36	38	370	515
38	40	515	700
<i>3 + 2 aksler</i>			
36	38	327	454
38	40	454	628
40	44	628	929
<i>3 + 3 aksler</i>			
36	38	186	225
38	40	225	336
40	44	336	535

(!) Se fodnote (!) på side 1 i dette bilag.